

מועצת רבני טורקו בדיון. נראים מימין לשמאל הגאונים, רבי רפאל ברוך טולידנו, רבי יוסף משאש, רבי דוד עובדיה, רבי ידידיה מונסונגו, רבי חיים דוד סריר

ארי עלה ממרוקן

וכמעשהו במרוקו, כך גם לאחר עלייתו ארצה. אחריותו לא הניחה לו להסתפק בהיותו שקוע בתורה בד' אמותיו, אלא תמיד היה חרד לגורל כלל ישראל בכלל ובני עדות המזרח בפרט, כשהוא עושה ומעשה בהרכבת תורה ובהקמת ת"תים וישיבות.

סיפר רבי דוד פריזל שליט"א: "באנו לרבי ברוך וביקשנו ממנו לבוא לערי השדה להשפיע על העולים שירשמו את בניהם לתלמודי תורה, אך הרגשנו לא בנוח שאנו מטריחים לשם כך אדם מבוגר יחסית. 'אני חייל של הקב"ה, לכל מקום שלוקחים אותי אלך!' הכריז ברגשה".

כל מעשיו היו בכונה טהורה להרכבת חיילים לתורה ולא לכבוד עצמו, ויעיד המעשה הבא: היה זה כאשר 'אבא חוש' ראש עיריית חיפה רב העוצמה נאות לתת לו קמפוס שלם להקמת מוסדות להרכבת תורה בחיפה. רבי ברוך בתחילה הסכים, אך בחמתו הלך בטרם חתימה להתייעץ עם רבני הגדול מרן הגראמ"מ שך זצוק"ל. מרן זצוק"ל בירר היטב מי ינהל ובידי מי תהיה האחריות על המוסד, וכאשר הבין כי יש חשש שהמוסדות לא יהיו בשליטת רבי ברוך במאה אחוז ועוד כמה בעיות, אמר לו לסגת מהעניין. רבי ברוך, למרות ליבו הנוער כאש להרכבת תורה, משך ידיו וגנן את התוכנית ברגע שמרן זצוק"ל הביע את דעתו השלילית.

ירא שמים אמיתי!

כאמור, זכה רבי ברוך זצוק"ל לשבט של גדולי תורה, כשאת חלקם ראה עוד בחייו. פעם כששאלו אותו כמה זכית לכולם בנים ונכדים גדולי תורה, השיב:

"בזכות התפילות והדמעות שלי ושל הרבנית!"

סיפרו, כי לאחר בואו לארצה"ק וקביעת דירתו בשכונת זכרון מאיר, חלף פעם מרן הגאון רבי שמואל וואזנר זצוק"ל באישון ליל על יד ביתו, ושמע את כביתו. הוא נבהל, ובירר למחרת מה פשר ההתייחסות ששמע בלילה, עד שנודע לו כי הנה הגיע שכן חדש, רבי ברוך טולידאנו ממקנס, וקול כביתו וקנינותיו הוא הנשמע באמרו תיקון חצות. הוא התבטא אז: כעת מקבל אני מושגים בגדולי החכמים מדורות עברו! ומני אז נקשרה ביניהם ידידות קרובה.

לאחר ה'תיקון' היה לומר עד תפילת שחרית בנך החמה, ומתפלל מילה-מילה בכוונה ובמתינות כמונה מעות. מעשים בכל

יום היו שענינו ירדו מים בתפילה, והעידו כי אין מי שלא התרגש והתרומם לשמע תפילתו. בימות החול התפלל רבי ברוך בבית הכנסת פא"י, ותפילת שחרית התארכה אצלו עד שכמה מניינים שהתחילו אחריו - סיימו. פעם אחת שאל אותו אחד הנכדים כיצד אפשר להאריך כל כך בתפילה, אמר לו רבי ברוך: "דע לך נכדי היקר, יש כאלו שנהנים ומתענגים בעבודת התפילה. יש בכך תענוג עצום!"

לעיתים, היה נפגש אתו בביהכ"נ הג'ל מרן ראש ישיבת פוניבז' הגאון רבי שמואל זצוק"ל, והיה מתעכב לצדו גם לאחר סיום התפילה. לשאלה מדוע הוא מתמזמה, השיב: "יש לי תענוג והתרגשות לשמוע כיצד הרב טולידאנו מתפלל".

הייתה לו קפידה מיוחדת לגבי דיבור בביהכ"נ ובחזרת הש"ץ. והעידו, כי לא פעם היה עוצר את התפילה ומבקש ומוחה בציבור שאסור לדבר בשעת חזרת הש"ץ. יראת השם שלו ניכרה בכרחו מכל נדנוד עבירה, כמו אהבת השם שלו בחפשו תמיד להדר במצוות בשמחה. כאשר הגיע ועלה לא"י (בעלייה בלתי ליגאלית) בסוף שנת תשי"ג, נפגש עם מרן החזו"א זללה"ה ודיברו על ענייני החינוך ומצב העולים. כאשר יצא, התבטא מרן החזו"א לרבי דוד פרנקל: "זהו יהודי יר"ש אמיתי!"

רבי ברוך זצוק"ל זכה לדורות ישרים, נכדים, נינים ובני נינים כולם חרדים לדבר ד' ושתולים בביתו, רבים מהם מרביצי תורה ראשי ישיבות ות"ח מופלגים. הוא עלה בסערה השמימה בי"ח בחשוון תשל"א, ומנוחתו כבוד בחלקת הרבנים בבית החיים פוניבז'.

בבחינת כתובה בנישואין, לצד מרן הגר"ש כהנמן זצוק"ל

